

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110207149 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на СВ. ТР. СЛ., ЕГН *****, чрез адв. КР. С., против Наказателно постановление № С - 17-13/21.04.2021г., издадено от началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол – София при Дирекция за национален строителен контрол, с което на основание чл. 232 ал. 8 вр. чл. 163а ал. 4 вр. чл. 239 ал. 1 т. 2 вр. чл. 222 ал. 1 т. 15 ЗУТ на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 162 ал. 4 предл. второ вр. чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ.

Със срочно подадената жалба се претендира отмяна на наказателното постановление поради нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Изтъква се, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на въззивника. Сочи се, че е налице несъответствие между описанието на обстоятелствата на нарушението в АУАН и НП, както и че сочените като нарушени правни норми са общи с множество предложения, като за жалбоподателя не става ясно коя конкретно норма се твърди да е нарушил. Изтъква се, че неправилно наказващият орган е отказал да приложи чл. 28 ЗАНН. По изложените мотиви се прави искане за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят С.Т., редовно призован, не се явява. Представява се от адв. И.Г., който пледира за отмяна на

наказателното постановление. Навежда доводи, че е доказано извършването на нарушението, тъй като не са установени конкретните причини за настъпване на аварията. Сочи, че отговорността на доверителя му неправилно е ангажирана за изпълнение на одобрените инвестиционни проекти. Изтъква, че при издаване на НП е нарушена разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, тъй като неправилно е определена датата на нарушението.

Въззиваемата страна - Регионална дирекция за национален строителен контрол – София, редовно призована, се представлява от юрк. С.М., която пледира за потвърждаване на наказателното постановление. Подробни съображения излага в писмено становище в съпроводителното писмо, с което материалите по административнонаказателната преписка са изпратени в съда, и в писмени бележки, в които се излагат твърдения за неоснователност на жалбата. Навежда, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на въззивника. Сочи, че е налице пълно съответствие между описанието на нарушението в АУАН и НП, че както в АУАН, така и в НП са посочени нарушените законови разпоредби, които изцяло кореспондират с описанието на обстоятелствата на нарушението и че жалбоподателят е следвало да организира защитата си срещу фактическите обстоятелства на нарушението, а не срещу правната им квалификация. Излага съображения, че от събраните доказателства е установено с категоричност извършването на нарушението с всички съставомерни признаци. Сочи, че е установено, че причина за настъпилата авария е именно неукрепен откос на изкопа поради изпълнение на строежа в съответствие с инвестиционния проект, в който липсва разработен детайл за укрепването на вертикален участък от кота терен (+592.25) до кота -6.65 (+586.65). Изтъква, че въззивникът е субект на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността му, тъй като тъй като разпоредбите на ЗУТ му вменят задължения да упражнява и авторски надзор по време на строителството. Излага съображения, че правилно е определена датата на извършване на нарушението.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят инженер С.С. в качеството си на проектант изготвил инвестиционен проект, одобрен от Направление „Архитектура и Градоустройство“ - СО на 20.07.2020г., фаза технически проект /ТП/ по част „Конструктивна“ на строеж: „Укрепване на изкоп и изкопни работи“, находящ се в УПИ I- 5448, 5449 “За жилищно строителство, спортен център, магазини, офиси, обществено обслужване, детски център, подземни гаражи и

трафопост", кв. 170а, по плана на гр. София. м. „Студентски град", с административен адрес: гр. София, район „Студентски“ - СО, ул. „8-ми декември“ и строеж: „Укрепване на изкоп и изкопни работи", находящ се в УПИ II - 5448 „За жилищно строителство, магазини, офиси, обществено обслужване, медицински център, учебен център, подземни гаражи и трафопост", кв. 170а по плана на гр. София, м. „Студентски град", с административен адрес: гр. София, район „Студентски" - СО, ул. „8-ми декември".

Изготвените от жалбоподателя инвестиционни проекти били одобрени на 20.07.2020г. от Направление "Архитектура и градоустройство" на Столична община и въз основа на тях били издадени разрешения за строеж №№ 117/20.07.2020г. и 116/20.07.2020г., и двете издадени от Главния архитект на СО, които влезли в сила на 05.11.2020г.

На 11.01.2021г. в РДНСК – София постъпило уведомление, заведено с вх. № С20-1385-00-114/12.01.2021г. от „Сити Билд Консулт“ ООД, осъществяващо строителния надзор на обекта, за настъпила на 11.01.2021г. авария на строежа вследствие на лоши атмосферни условия.

На 11.01.2021г. работна група в състав свидетеля инж. В.М. - главен инспектор в РДНСК - София и инж. Цветана Минева – също главен инспектор в РДНСК – София, извършили проверка на строежа, при който констатирали, че в УПИ I - 5448, 5449 и УПИ II - 5448 е изпълнен общ частичен изкоп, който в различните зони бил с различна дълбочина. Строежът бил ограден със строителна ограда от “LT“ ламарина, монтирана на стойки от стоманени тръби. От северната страна на изкопа по протежение на ул. „8-ми декември“ било изпълнено частично укрепване със стоманобетонна стена, достигаща приблизително до половината от дълбочината на изкопа, която вариала от 5 метра до 6 метра. Членовете на работната група констатирали, че от северната страна на изкопа, успоредна на тротоарната площ, се е свлякла земна маса в изкопа с приблизителна дълбочина около 25 – 30 метра, ведно със строителна ограда и част от тротоара. Членовете на работната група констатирали още, че в одобрения проект част „Конструктивна“ на 20.07.2020г. от НАГ – Столична община за компрометирания участък било предвидено укрепване по предишен проект, посредством заздравяване на земната основа, което не било изпълнено. Резултатите от работата на

работната група били обективирани в констативен акт № С20-1385/12.01.2021г., ведно с констативен протокол Приложение № 1 от 11.01.2021г. към чл. 4 ал. 6 от Наредба № 1/2007г. за обследване на аварии в строителството.

Със заповед № ДК – 09-С-1/13.01.2021г. на Началник на РДНСК – София било спряно изпълнението на всички видове СМР на строежа в УПИ I - 5448, 5449 и на строежа в УПИ II - 5448.

Със заповед № ДК – 13-С-1/13.01.2021г. на Началника на РДНСК – София била назначена техническа експертна комисия с председател инж. В.М. – главен инспектор в РДНСК – София, която да установи причините за настъпилата авария на строежа. Членовете на техническата експертна комисия извършили огледи на място и се запознали с относимата строителна документация. Членовете на техническата експертна комисия се запознали с документацията по проект "Укрепване на изкоп и изкопни работи", местонахождение УПИ - I - 5448, 5449, кв. 170а, местност "Студентски град", район "Студентски", СО, и проект "Укрепване на изкоп и изкопни работи", местонахождение УПИ II - 5448, кв. 170а, местност "Студентски град", район "Студентски", СО с проектант по част "Конструктивна" жалбоподателят инж. С.С.. Членовете на ТЕК констатирали, че представеният инвестиционен проект е непълен поради липса на "предишен проект" за вертикален участък от кота терен (+592.25) до кота -6.65 (+586.65), означен в съответния детайл, поради което не могли да се извършат и СМР за укрепване на изкопа. При огледите на място членовете на ТЕК констатирали, че изкопът от кота терен (+592.25) до кота -6. 65 (+586.65) не е укрепван и се виждат пластовете на земната основа, че изкопните работи са извършени свободно без никакви укрепителни конструкции по целия периметър и че изкопът е извършен без разработен „детайл за укрепване на изкопа“ от инвестиционния проект.

В изпълнение на горепосочената заповед и за обобщение на резултатите от проверката от техническата експертна комисия бил изготвен доклад вх. № С20-1385-01-955/30.03.2021г., в който било посочено, че сред причините за аварията са възникване на тежки метеорологични условия – силни дъждове, вятър, както и нестабилна строителна ограда. Посочено било още, че проектантът е представил непълен първоначален проект по част „Конструктивна“ поради липсата на детайл за укрепване в участъка кота

терен (+592.25) до кота -6.65 (+586.65), като липсва и не е представен и описания на чертежите „изкоп, укрепен по предишен проект, посредством заздравяне на земната основа“.

До жалбоподателя била изпратена покана изх. № СО20-1385-00-417/01.04.2021г. да се яви на 08.04.2021г. в РДНСК - София за съставяне на АУАН във връзка с установените с доклад на ТЕК вх. № С20-1385-01-955/30.03.2021г. нарушения на разпоредбите на ЗУТ.

На 08.04.2021г. свидетелят инж. В.М. съставил АУАН № С - 17/08.04.2021г., с който повдигнал против въззивника административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 162 ал. 4 вр. чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на жалбоподателя, който го подписал, като вписал, че не е извършил административно нарушение. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН срещу АУАН не постъпили допълнителни възражения.

На 21.04.2021г. инж. Л.Н.П.И. началник на РДНСК - София, издала атакуваното наказателно постановление № С - 17-13/21.04.2021г., с което на основание чл. 232 ал. 8 вр. чл. 163а ал. 4 вр. чл. 239 ал. 1 т. 2 вр. чл. 222 ал. 1 т. 15 ЗУТ на жалбоподателя било наложено административно наказание "глоба" в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 162 ал. 4 предл. второ вр. чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля инж. В.М. - актосъставител, както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК – НП № С-17-13/21.04.2021г., АУАН № С – 17/08.04.2021г., констативен протокол от 21.04.2021г., заповед № ДК – 09-С-1/13.01.2021г. на Началник на РДНСК – София, покана за съставяне на АУАН изх. № СО20-1385-00-417/01.04.2021г., отговори от СО, направление „Архитектура и градоустройство“ вх. № РС-ДАГ-1998-04-609/21.07.2020г. и вх. № РС-ДАГ-1998-04-608/21.07.2020г., ведно с разрешения за строеж № 117/20.07.2020г. и разрешение за строеж № 116/20.07.2020г., заповед № ДК – 13-С-2/03.02.2021г. и Заповед № ДК – 13-С-3/04.03.2021г. – и двете на началник на РДНСК – София, 2 броя комплексен доклад за оценка на съответствие на инвестиционен проект, съгласно чл. 142 ал. 5 с изисквания към строежите, заповед № РД – 13-171/13.06.2019г. на Началник на ДНСК, заповед № ДК – 13-С-1/13.01.2021г. на Началника на

РДНСК – София, констативен акт от 12.01.2021г., протокол на техническа експертна комисия за обследване на възникнала авария на 11.01.2021г., уведомление вх. № С20-1385-00-114/12.01.2021г., доклад на техническа експертна комисия вх. № С20-1385-01-955/30.03.2021г., чертежи, подробно описани в съпроводителното писмо, с което материалите по административнонаказателната преписка са изпратени в съда.

Съдът кредитира показанията на свидетеля инж. В. М., като намери, че същите кореспондират на писмените доказателства. Този свидетел е участвал в ТЕК и показанията му съдържат сведения за дейността на комисията, резултатите от извършените проверки, както и за процедурата по съставяне на АУАН. Като прецени заявеното от него като безпротиворечиво и обективно, съдът сче, че следва изцяло да му се довери. Съдът кредитира и писмените доказателства, които прецени като обективни и съответни на останалите доказателствени материали.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са съставени от компетентни административни органи съгласно чл. 238 ал. 2 т. 2 ЗУТ и чл. 239 ал. 1 т. 2 ЗУТ и при спазване на сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Независимо от горния извод съдът констатира, че в административнонаказателното производство са допуснати множество съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правото на защита на жалбоподателя, които налагат отмяна на обжалваното НП.

Разпоредбите на чл. 42 т. 4 и т. 5 ЗАНН /редакция ДВ, брой 59 от 21.07.1992г./ и на чл. 57 ал. 1 т. 5 и т. 6 ЗАНН изискват както в акта за установяване на нарушението, така и в наказателното постановление, да са описани нарушението, обстоятелствата, при които е било извършено, и да са посочени нарушените законови разпоредби. В АУАН и НП следва да са посочени всички съставомерни признаци от състава на нарушението и то по начин, който да позволява на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, да разбере какво конкретно нарушение му е вменено, така че да организира защитата си. Наред с това следва ясно и категорично да са посочи и разпоредбите, които според актосъставителя и наказващия орган, е нарушило лицето, чиято административнонаказателна

отговорност е ангажирана. Не могат да бъдат споделени доводите на процесуалния представител на въззиваемата страна, че лицето, чиято отговорност се ангажира, следва да организира защитата си единствено срещу фактическите обстоятелства на нарушението. Цитираните разпоредби от ЗАНН изискват кумулативното посочване както на нарушението и обстоятелствата по извършването му, така и на нарушените разпоредби. И това е така, защото лицето, чиято отговорност се ангажира, следва да може да се защитава както срещу фактическите твърдения за извършено нарушение, така и срещу посочената правна квалификация - било като навежда, че не е осъществило състава на конкретното административно нарушение, било като твърди, че изложените от актосъставителя и наказващия орган факти не се субсумират под сочената за нарушена норма. В случая и в АУАН, и в НП не е посочена конкретна разпоредба, въвеждаща правило за поведение, която въззивникът да е нарушил. Вместо това както в АУАН, така и в НП, са посочени единствено общи препращащи разпоредби. Така в АУАН и НП се сочи, че жалбоподателят инж. С. е нарушил чл. 162 ал. 4 ЗУТ вр. чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ. Разпоредбата на чл. 162 ал. 4 ЗУТ предвижда, че проектантът носи отговорност за проектирането на строежа в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план, изискванията на чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ, както и с изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Изречение второ на цитираната разпоредба гласи, че проектантът предвижда в инвестиционния проект строителни продукти с характеристики, чиито показатели отговарят на националните изисквания за влагане на строителните продукти в строежите съгласно наредбата, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 9, ал. 2, т. 5 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Следващата сочена за нарушена разпоредба на чл. 169 ал. 1 ЗУТ предвижда, че строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с основните изисквания към строежите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.), за: 1. механично съпротивление и устойчивост; 2. безопасност в случай на пожар; 3. хигиена, здраве и околна среда; 4. достъпност и безопасност при експлоатация; 5. защита от шум; 6.

икономия на енергия и топлосъхранение; 7. устойчиво използване на природните ресурси. Разпоредбата на чл. 169 ал. 3 ЗУТ пък предвижда, че строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с изискванията на нормативните актове за: 1. опазване на защитените зони, на защитените територии и на другите защитени обекти и на недвижимите културни ценности; 2. намаляване на риска от бедствия; 3. физическа защита на строежите. Видно е, че разпоредбата на чл. 169 ал. 1 ЗУТ не урежда изискванията към строежите в своята диспозиция, а препраща към изискванията в приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.). Нито в АУАН, нито в НП не е посочено конкретното изискване от приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.), на което не е отговарял конкретният строеж. Изложени са твърдения за обстоятелствата на нарушението - че изготвените от жалбоподателя инвестиционни проекти са непълни, тъй като липсва "предишен проект", както и съответен детайл за укрепване на изкопа в проектите, поради което и не са били изпълнени необходимите СМР за укрепване на изкопа, но не е посочена конкретната разпоредба, от която произтича това изискване, и която съответно да е нарушил въззивникът. В т. 1 до т. 7 от разпоредбата на чл. 169 ал. 1 ЗУТ са групирани изискванията към строежите в зависимост от техния обект /дали са свързани с механичното съпротивление и устойчивост на строежите; с безопасността им в случай на пожар; с хигиена, здраве и околна среда; с достъпност и безопасност при експлоатация; със защита от шум; с икономия на енергия и топлосъхранение или с устойчиво използване на природните ресурси/, но отново не са посочени конкретните изисквания. За да се приеме, че са удовлетворени изискванията на чл. 42 т. 5 ЗАНН и на чл. 57 ал. 1 т. 6 ЗАНН актосъставителят и наказващият орган е следвало да посочат конкретното изискване от приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на

Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.), което считат, че в настоящия случай не е било изпълнено. Вместо това обаче те са се задоволили и в АУАН, и в НП да цитират единствено препращащата разпоредба на чл. 169 ал. 1 ЗУТ. Така възприетият подход е ограничил правото на защита на жалбоподателя и възможността му да разбере какво конкретно административнонаказателно обвинение му е повдигнато. Единствено този порок е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, но следва да се посочи, че в НП са допуснати и други също съществени нарушения на процесуалните правила.

В НП са посочени няколко различни санкционни разпоредби, като не става ясно коя от тях е приложил наказващият орган. Така на страница четвърта от наказателното постановление е посочено, че жалбоподателят е "осъществил състава на чл. 232 ал. 4 т. 2 ЗУТ", която разпоредба предвижда, че проектант, който изработва проекти, несъобразени с разпоредбите на ЗУТ, актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството или не упражнява авторски надзор, съобразно сключения договор, се наказва с глоба от 3000 до 15 000 лева, ако в друг закон не е предвидено по-тежко наказание. По-надолу отново на страница четвърта от наказателното постановление е посочено, че отговорността на въззивника се ангажира на основание чл. 232 ал. 8 ЗУТ вр. чл. 163а ал. 4 ЗУТ вр. чл. 239 ал. 1 т. 2 и чл. 222 ал. 1 т. 15 ЗУТ. Разпоредбата на чл. 232 ал. 8 ЗУТ касае ангажиране отговорността на строителя, който не е изпълнил задълженията си по чл. 163 ал. 2 ЗУТ /която норма урежда изпълнението на конкретни задължения, за които строителят носи отговорност/, като строителят се наказва с глоба от 1000, 00 лева до 5000, 00 лева. Разпоредбата на чл. 163а ал. 4 ЗУТ пък урежда изискванията, на които следва да отговаря техническият ръководител и задълженията на последния. Разпоредбите на чл. 232 ал. 8 ЗУТ и на чл. 163 ал. 4 ЗУТ освен че не кореспондират на посочената вече санкционна разпоредба на чл. 232 ал. 4 т. 2 ЗУТ не съответстват и на обстоятелствата на нарушението, описани в АУАН и НП, където е посочено, че отговорността на въззивника инж. С. се ангажира в качеството му на проектант, като никъде не са изложени твърдения за извършено от него нарушение като технически ръководител или строител.

На следващо място, ако се приеме, че има извършено нарушение и то касае неизпълнение на изискване към строежите съгласно приложение I

на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.), към което препраща нормата на чл. 169 ал. 1 ЗУТ, то приложима би била санкционната разпоредба на чл. 232 ал. 10 ЗУТ, която предвижда налагане на наказание глоба от 1000, 00 до 15 000 лева за проектант, който не изпълни задълженията си по чл. 162 ал. 4 ЗУТ, сред които е и проектиране на строежа в съответствие с изискванията на чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ. Доколкото разпоредбата предвижда ангажиране отговорността на проектанта конкретно в случай на неизпълнение на задълженията му по чл. 162 ал. 4 ЗУТ, то същата се явява специална по отношение на разпоредбата на чл. 232 ал. 4 т. 2 ЗУТ, която визира общо изготвянето на проекти при неизпълнение изискванията на ЗУТ. Неправилното посочване на санкционната разпоредба, посочването в текста на НП на няколко санкционни норми и несъответствието между тях и описанието на нарушението е следващо самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като представлява следващо съществено процесуално нарушение по причина, че е ограничило правото на защита на жалбоподателя, изправяйки го пред едно неясно административнонаказателно обвинение и пред невъзможност да разбере на какво конкретно основание и за какво нарушение е ангажирана отговорността му и най-сетне - в какви граници е определено наложеното му административно наказание.

При тези мотиви съдът намери, че жалбата е основателна и НП следва да се отмени.

Въззивникът не претендира разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3 т. 2 вр. ал. 2 т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № С - 17-13/21.04.2021г., издадено от началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол – София при Дирекция за национален строителен контрол, с което на основание чл. 232 ал. 8 вр. чл. 163а ал. 4 вр. чл. 239 ал. 1 т. 2 вр. чл. 222 ал. 1 т. 15 ЗУТ на инж. СВ. ТР. СЛ., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за

нарушение на чл. 162 ал. 4 предл. второ вр. чл. 169 ал. 1 и ал. 3 ЗУТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____